

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 6 lutego 2018 r. (data wpływu do Sądu) wnioskodawczyni (...) sp. z o.o. w S. wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po A. P. (1), ostatnio zamieszkałym w Z.. Wniosła również o zasądzenie kosztów postępowania. Wskazała, iż interes prawny do złożenia wniosku posiada w związku z posiadaniem wierzycelności wobec spadkodawcy z tytułu niespłaconej pożyczki.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. (1) zmarł 7 maja 2015 r. w Z., która to miejscowość była ostatnim jego stałym miejscem pobytu. Jako spadkobierców ustawowych pozostawił córkę K. P. (1), która złożyła oświadczenie o odrzuceniu spadku po nim. Więcej dzieci nie miał. W chwili śmierci nie pozostawał w związku małżeńskim.

W momencie otwarcia spadku po A. P. (1) jego rodzice nie żyli. Spadkodawca miał siostrę M. P. oraz brata A. P. (2), którzy złożyli oświadczenie o odrzuceniu spadku po spadkodawcy. Rodzeństwo A. P. (1) w chwili jego śmierci nie posiadało zstępnych, nie mieli również dzieci poczętych.

W związku ze złożeniem oświadczeń o odrzuceniu spadku przez córkę A. P. (1) jak również przez zstępnych jego rodziców. W krąg spadkobierców ustawowych weszli dziadkowie A. P. (1), którzy w chwili śmierci już nie żyli. Co powodowało, iż do spadku zostali powołani zstępni dziadków A. P. (1).

Dziadkowie macierzyści spadkodawcy to B. i H.. Ich córką oprócz H. P., matki spadkodawcy, była B. P., która odrzuciła spadek po A. P. (1). B. P. miała jedną córkę A. M. (1), która odrzuciła spadek po A. P. (1). Spadek po nim został też odrzucony przez A. M. (2) córkę A. M. (1). Córką B. i H. była również L. M., która odrzuciła spadek po A. P. (1). L. M. ma syna M. M. (1), który odrzucił spadek po A. P. (1) w imieniu własnym oraz w imieniu swoich małoletnich dzieci P. M. i A. M. (3). L. M. miała jeszcze jednego syna A. M. (4), który zmarł przed spadkodawcą. A. M. (4) miał dwoje dzieci M. M. (2) i D. M., którzy odrzucili spadek pod A. P. (1), a sami nie posiadają swoich zstępnych.

Dziadkowie ojczyści spadkodawcy to S. i S.. Oprócz ojca spadkodawcy S. P. mieli jeszcze czwórkę dzieci. Ich córką była A. G., która zmarła przed spadkodawcą. A. G. miała trzy córki A. K. (1), I. Ł. i B. W., które odrzuciły spadek po A. P. (1). A. K. (1) ma córkę A. K. (2), która odrzuciła spadek po spadkodawcy, a w chwili jego śmierci nie posiadała zstępnych. I. Ł. ma syna N. Ł., który odrzucił spadek po A. P. (1) i nie posiada swoich zstępnych. B. W. nie ma dzieci. Kolejną córką dziadków macierzystych spadkodawcy była G. S., która odrzuciła spadek po spadkodawcy. G. S. ma dwójkę dzieci: K. S. oraz L. O., którzy odrzucili spadek po A. P. (1). K. S. ma syna P. S. oraz córkę N. S., którzy również już odrzucili spadek po A. P. (1), sami zaś nie posiadają zstępnych. L. O. ma córkę R. W. i syna F. W., którzy odrzucili spadek po spadkodawcy, nie posiadają zaś swoich zstępnych. Kolejnym synem dziadków ojczystych spadkodawcy był W. P., który odrzucił spadek po A. P. (1). W. P. ma dwie córki: P. K. i I. P., które również odrzuciły spadek po spadkodawcy. P. K. ma córkę L. K. w imieniu której został odrzucony spadek po A. P. (1). I. P. w chwili śmierci A. P. (1) nie posiadała zstępnych mogących dziedziczyć po spadkodawcy. Ostatnim z synów dziadków ojczystych spadkodawcy był K. P. (2), który nie żył w chwili śmierci A. P. (1). K. P. (2) miał dwójkę dzieci: córkę S. B. oraz syna K. P. (3). S. B. odrzuciła spadek po A. P. (1), spadek po nim został też odrzucony w imieniu jej dzieci B. B. (1), S. B., E. B., T. B. i K. N.. K. P. (3) nie złożył oświadczenia o odrzuceniu spadku po A. P. (1).

A. P. (1) nie sporządził testamentu. Nikt z jego spadkobierców nie zrzekał się dziedziczenia po nim.

Dowód: zapewnienie spadkowe złożone przez A. M. (1) (k. 167v – 168 akt) oraz A. K. (1) (k. 187v – 188 akt), akta akt zgonu A. P. (1) (akta I Ns 1670/15), oświadczenia o odrzuceniu spadku ze spraw I Ns 1670/15, I Ns 1443/15, I Ns 1164/15, I Ns 1400/15, I Ns 1338/15, I Ns 1295/16, I Ns 1187/15, I Ns 1086/15, I Ns 1084/15, I Ns 1006/15, I Ns 708/15, I Ns 426/16, I Ns 180/16, I Ns 95/16, I Ns 577/16 Sądu Rejonowego w Zawierciu.

W skład masy spadku po A. P. (1) wchodzi udział w wysokości 23/192 w nieruchomości gruntowej położonej w Z., dla której Sąd Rejonowy w Zawierciu prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Dowód: wyciąg elektroniczny z księgi wieczystej (k. 10 – 13 akt).

(...) sp. z o.o. w S. posiada w stosunku do A. P. (1) wierzytelność wynikającą z wyroku Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej wydanego w sprawie I C 912/98 z 10 grudnia 1998 r.

Dowód: kopia odpisu wyroku (k. 7 akt), postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności (k. 7v – 8 akt).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W ocenie Sądu interes prawny wnioskodawcy nie budzi wątpliwości. Jest on wierzycielem spadkodawcy A. P. (1), co zostało stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądowym.

Bezspornym jest, że A. P. (1) nie pozostawił testamentu oraz, że żaden ze spadkodawców ustawowych umową zawartą z nim nie zrzekł się dziedziczenia. Zatem dziedziczenie po A. P. (1) należało ustalić na podstawie ustawowego porządku dziedziczenia.

W myśl art. 931 k.c. w pierwszej kolejności do dziedziczenia powołani są dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek. Z uwagi na fakt, iż spadkodawca w chwili śmierci nie przebywał w związku małżeńskim, a jego jedyna córka złożyła oświadczenie o odrzuceniu spadku należało uznać, iż brak jest spadkobierców, którzy dziedziczyliby po A. P. (1) w pierwszej kolejności.

W razie braku zstępnych spadkodawcy, zgodnie z art. 932 § 1 k.c. do spadku powołani są małżonek i rodzice spadkodawcy. W chwili śmierci A. P. (1) nie pozostawał w związku małżeńskim, a jego rodzice nie żyli. Zatem dochodzi do dziedziczenia na podstawie regulacji zawartej w § 4 art. 932 k.c., który stwierdza, że jeśli któreś z rodziców nie dożyło otwarcia spadku, udział który by mu przypadł, przypada rodzeństwu spadkodawcy w częściach równych. W ten sposób w krąg osób powołanych do dziedziczenia po A. P. (1) weszli jego brat A. P. (2) oraz siostra M. P., którzy oboje odrzucili skutecznie spadek, nie posiadając przy tym zstępnych.

W związku z powyższym dla ustalenia spadkobierców ustawowych znalazł zastosowanie art. 934 k.c., który rozszerza krąg spadkobierców ustawowych na dziadków spadkodawcy oraz ich zstępnych. Dziadkowie spadkodawcy zarówno macierzyści jak i ojczyści w chwili jego śmierci nie żyli. W związku z tym do kręgu spadkobierców ustawowych po A. P. (1) weszli zstępni jego dziadków.

Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego z kręgu zstępnych dziadków spadkodawcy oświadczenia o odrzuceniu spadku nie złożył jedynie K. P. (3). Należało więc uznać, iż to K. P. (3) nabył w całości spadek po A. P. (1). Przy czym nabycie spadku nastąpiło wprost, albowiem K. P. (3) nie złożył żadnego oświadczenia w przedmiocie sposobu nabycia spadku, a śmierć spadkodawcy miała miejsce jeszcze przed wejściem w życie nowelizacji art. 1015 k.c.

Z uwagi na ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu K. P. (3), w związku z wydaniem orzeczenia kończącego sprawę należało orzec o zwolnieniu z funkcji kuratora oraz orzec o jego wynagrodzeniu. O wynagrodzeniu dla kuratora orzeczono zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. poz. 536).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. zasądzając od ustalonego spadkobiercy K. P. (3) na rzecz wnioskodawcy kwotę 302,70 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Na którą to kwotę składała się opłata od wniosku (50,00 zł), zaliczka na zarejestrowanie orzeczenia w rejestrze spadków (5,00 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17,00 zł), zasądzone wynagrodzenie na rzecz kuratora (110,70 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika (120,00 zł) ustalone na podstawie § 6 pkt 2) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265). W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę

przedmiot i charakter sprawy oraz zakres pracy pełnomocnika w trakcie całego postępowania, brak było podstaw do uwzględnienia wniosku o przyznanie wynagrodzenia pełnomocnikowi w stawce maksymalnej.

Biorąc ponadto fakt, iż wpłacona przez wnioskodawcę zaliczka na poczet wynagrodzenia ustanowionego w sprawie kuratora nie została w całości wykorzystana na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych należało zwrócić wnioskodawcy niewykorzystaną część zaliczki w kwocie 36,90 zł.